

Posibilități nelimitate

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Dar toate aceste _____ le face unul și același Duh, care dă _____ în parte după cum voiește.” (2 Corinteni 12:11)

Dumnezeu ne cheamă să dăm mărturie pentru El (Faptele 1:8; Isaia 43:10). Capacitatea de a da mărturie nu este un dar special pe care îl au doar câțiva aleși, ci este chemarea divină adresată fiecărui creștin.

Biblia folosește diferite expresii pentru a descrie această chemare. Noi trebuie să fim „lumina lumii”, „trimiși împuterniciți ai lui Hristos” și „o preoție împărătească” (Matei 5:14; 2 Corinteni 5:20; 1 Petru 2:9). Același Dumnezeu care ne cheamă la slujire și la a da mărturie ne și înzestrează pentru misiune. El îi dă daruri spirituale fiecărui credincios. Dumnezeu nu îi cheamă pe cei calificați, ci îi califică pe cei pe care i-a chemat. După cum le oferă mântuirea în dar tuturor celor care cred, în același fel le dă și darurile Lui fără plată.

Când ne consacram pe noi înșine lui Dumnezeu și ne dedicăm viața în slujba Sa, posibilitățile noastre de slujire sunt nelimitate. „Nu există nicio limită a măsurii în care poate fi folositor cineva care, lăsând eul deoparte, face loc lucrării Duhului Sfânt asupra inimii sale și duce o viață pe deplin consacrată lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 159

În studiul din această săptămână vom învăța despre posibilitățile noastre nemărginite de slujire prin intermediul darului Duhului Sfânt.

Te-ai gândit vreodată cât de diferiți unul de altul au fost ucenicii? Contextele sociale, personalitățile, temperamentele și darurile lor au fost foarte diferite. Dar acest lucru nu a constituit o problemă pentru biserică, ci a fost un punct forte. Matei, vameșul, a fost un om precis și punctual. Prin contrast, Petru deseori era pripit la vorbă, fiind înflăcărat și impulsiv. Însă și el avea calități înnăscute de conducător. Ioan era o fire sensibilă, dar și franc. Andrei era un om sociabil, atent la cei din jur și sensibil față de ceilalți. Toma avea o tendință naturală de a cerceta lucrurile pe toate fețele și deseori avea îndoieli. Deși ucenicii aveau daruri și personalități diferite, fiecare dintre ei a fost folosit de Dumnezeu ca să dea o mărturie puternică pentru El.

1. Ce descoperim în următoarele pasaje despre nevoia bisericii, ca trup al lui Hristos, de a avea oameni cu daruri diferite?

1 Corinteni 12:12,13,18-22

Dumnezeu Se bucură să ia oameni din medii diferite, cu talente și abilități diferite și să le împartă daruri în vederea slujirii. Trupul lui Hristos nu este format dintr-un grup omogen, de oameni de același fel. Nici nu este un club de persoane care provin din același mediu și care gândesc la fel. Dimpotrivă, trupul lui Hristos, biserica, este o mișcare dinamică de oameni cu daruri diferite, uniți în dragostea lor pentru Hristos și pentru Scriptură, și care și-au luat angajamentul de a împărtăși lumii dragostea și adevărul Său (Romani 12:4; 1 Corinteni 12:12). Membrii trupului lui Hristos au felurite daruri, însă fiecare este valoros, fiecare este esențial pentru funcționarea sănătoasă a trupului ca întreg. După cum ochii, urechile și nasul au funcții diferite, dar sunt necesare corpului, la fel sunt și darurile (1 Corinteni 12:21,22).

Dacă ne gândim cu atenție la corpul uman, chiar și cele mai mici părți ale lui au roluri importante. De exemplu, genele. Ce ar fi dacă nu am avea gene, ceva aparent ne semnificativ? Particulele de praf ne-ar închețoșa vederea, iar consecințele ar putea cauza daune ireparabile. Acel membru al bisericii care pare cel mai „neînsemnat” este o parte esențială a trupului lui Hristos și a fost înzestrat de Duhul Sfânt. Când îi dedicăm lui Dumnezeu în totalitate darurile pe care le avem, fiecare dintre noi poate avea un impact cu urmări veșnice.

Chiar dacă ești foarte talentat, care sunt lucrurile la care nu ești atât de bun ca alții din biserică? Ce ar trebui să te învețe acest lucru?

Conform cu 1 Corinteni 12:11,18; Efeseni 4:7,8 și Iacov 1:17, Dumnezeu este sursa tuturor darurilor și „orice dar desăvârșit” vine de la El. Putem fi siguri că El ne va da exact darurile Duhului Sfânt care ni se potrivesc cel mai bine și va folosi cel mai bine aptitudinile noastre pentru cauza Lui și gloria Numelui Său.

2. Cui îi dă Dumnezeu daruri spirituale?

Marcu 13:34 _____

1 Corinteni 12:11 _____

Biblia arată că Dumnezeu are o misiune specială pentru fiecare dintre noi în răspândirea Evangheliei. În parabola despre omul care a plecat într-o altă țară și și-a lăsat casa pe mâna slujitorilor săi, cerându-le să aibă grija de ea, stăpânul casei le-a dat slujitorilor săi diferite sarcini (Marcu 13:34). Fiecare om are o lucrare anume de făcut, iar Dumnezeu le dă tuturor daruri spirituale ca să aducă la îndeplinire lucrarea sau misiunea la care sunt chemați. Când ne predăm viața lui Hristos și, prin botez, devenim membri ai trupului Său, Duhul Sfânt ne dă daruri pentru ca noi să putem sluji biserica și să dăm mărturie lumii.

În 1903, Ellen G. White i-a scris unui frate, încurajându-l să-și folosească darurile primite de la Domnul în vederea slujirii. „Cu toții suntem membri ai familiei lui Dumnezeu și tuturor ne-au fost încredințate, într-o măsură mai mare sau mai mică, talente de la Dumnezeu, pentru folosirea cărora suntem răspunzători. Indiferent dacă talentul nostru este mare sau mic, noi trebuie să-l folosim în slujba lui Dumnezeu și trebuie să recunoaștem dreptul fiecăruia de a-și folosi darurile care i-au fost încredințate. Niciodată nu ar trebui să disprețuim nici cel mai mic capital fizic, intelectual sau spiritual.” – *Scrisoarea 260*, 2 decembrie

3. Ce ne spune Biblia despre făgăduința Duhului Sfânt și botez?

Faptele 10:36-38 _____

Matei 3:16-17 _____

Faptele 2:38-42 _____

După cum Domnul Isus a fost uns de Duhul Sfânt la botez ca să fie pregătit și înzestrat pentru lucrarea Lui în lume, la fel fiecăruia dintre noi i-a fost făgăduit Duhul Sfânt la botez. Dumnezeu dorește ca noi să avem asigurarea că El a împlinit Cuvântul Său și ne-a împărțit daruri spirituale pentru binecuvântarea bisericii Sale și a lumii.

4. De ce îi dă Dumnezeu daruri spirituale fiecărui credincios? Cu ce scopuri sunt oferite ele?

1 Corinteni 12:7 _____

Efeseni 4:11-16 _____

Darurile spirituale servesc mai multor scopuri. Dumnezeu le dă pentru a hrăni și a întări biserica în vederea împlinirii lucrării Sale. Ele sunt concepute pentru a facilita dezvoltarea unei biserici unite, gata să împlinească lucrarea Lui în lume. Scriitorii biblici ne dau exemple de daruri spirituale pe care Dumnezeu le împarte bisericii Sale, precum darurile slujirii, vestirii, învățării, îmbărbătării și dăruirii. De asemenea, ei vorbesc și despre darul primirii de oaspeți, darul milosteniei, al ajutorării cu bucurie, pentru a menționa doar câteva. Pentru o listă mai largă, citește Romani 12 și 1 Corinteni 12.

Poate te întrebi despre legătura dintre darurile spirituale și talentele înnăscute. Darurile spirituale sunt calități divine oferite de Duhul Sfânt fiecărui credincios, în vederea misiunii speciale pe care o are în biserică și a slujirii în lume. Acestea pot include și talente naturale care sunt sfințite de Duhul Sfânt și folosite în slujba lui Hristos. Toate talentele înnăscute sunt date de Dumnezeu, însă nu toate sunt folosite în slujba lui Hristos.

„Darurile speciale ale Duhului Sfânt nu sunt singurii talanți despre care ne vorbește parabola. Ea include, de asemenea, toate darurile și toată destoinicia, înnăscută sau dobândită, naturală sau spirituală. Toate trebuie folosite în serviciul Domnului Hristos. Devenind ucenicii Săi, noi trebuie să ne predăm Lui cu tot ce suntem și avem. Aceste daruri, El ni le dă înapoi curățite și înnobilate, ca să fie folosite spre slava Sa și pentru binecuvântarea semenilor noștri.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 328

De asemenea, Dumnezeu a instituit daruri speciale, precum darul profeției și anumite slujbe în biserică, cum ar fi cele de pastori și prezbiteri, care sunt învățători pentru a-l hrăni și pregăti pe fiecare membru în vederea lucrării de slujire (Efeseni 4:11,12). Rolul întregii conduceri a bisericii este de a-l ajuta pe fiecare membru să-și descopere darurile și a-l învăța să le folosească pentru zidirea trupului lui Hristos.

Ce talente înnăscute ai care, oricât de folositoare și benefice ar fi într-un cadru secular, ar putea fi o binecuvântare și pentru biserică?

5. Ce spun următoarele pasaje despre făgăduințele lui Dumnezeu și darurile spirituale care vor exista înainte de revenirea lui Hristos?

1 Corinteni 1:4-9 _____

2 Corinteni 1:20-22 _____

Dumnezeu a promis că, înainte de revenirea Domnului nostru, în biserică Sa se vor manifesta toate darurile Duhului Sfânt. Făgăduințele Lui sunt sigure. Dumnezeu ne-a dat mărturia Duhului Sfânt în inimă ca să ne călăuzească în înțelegerea darurilor oferite de El. Dumnezeu ne dă darurile și tot El, prin Duhul Său, ni le face cunoscute.

6. Ce ne spune Scriptura despre primirea darurilor lui Dumnezeu?

Matei 7:7 _____

Luca 11:13 _____

Iacov 1:5 _____

Noi primim darurile Duhului când ne consacram pe noi înșine lui Dumnezeu și îi cerem să ni le facă cunoscute. Când inima noastră este golită de gloriificarea eului personal, iar prioritatea noastră este aceea de a-L sluji pe Isus, Duhul Său va pune în noi darurile spirituale pe care le are pregătite pentru noi. „Revărsarea Duhului Sfânt nu a fost primită până când ucenicii nu s-au consacrat pe deplin lucrării Sale, cu credință și rugăciune. După aceea, urmașilor lui Hristos li s-au încredințat bunurile cerului într-un mod special. ... În Hristos Isus, darurile sunt deja ale noastre, dar luarea lor în stăpânire depinde de primirea Duhului lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 327

Darurile spirituale (1 Corinteni 12:4-6) sunt calități pe care Dumnezeu ni le oferă ca noi să-L putem sluji în mod eficient. Slujbele din biserică sunt domeniile generale în care ne putem manifesta darurile, iar acțiunile sunt ocaziile specifice care înlesnesc folosirea darurilor. Darurile spirituale nu vin pe deplin dezvoltate. Pe măsură ce Duhul Sfânt produce o impresie asupra ta cu privire la un domeniu de slujire, roagă-te ca El să te conducă spre o lucrare specifică în care să îți exerciți darul tău în cadrul misiunii bisericii.

Care sunt darurile tale specifice? Cum le poți îmbunătăți pentru a-l sluji Domnului?

7. Care este gândul cel mai însemnat pe care îl găsești în pilda talanților? De ce primii doi slujitori au fost lăudați, iar ultimul a fost condamnat? Ce ne spune parabola despre folosirea talanților pe care îi avem? (Vezi vers. 29.)

Matei 25:14-30 _____

Stăpânul i-a încredințat fiecărui slujitor câte un talant, „după puterea lui” (vers. 15). Fiecare a primit o sumă diferită de a celorlalți. Unul a primit cinci talanți, altul, doi și altul, un talant. Fiecare slujitor a trebuit să aleagă cum să investească sau să folosească ce primise. Important de observat: ceea ce le fusese încredințat nu era al lor, ci al stăpânului, care le dăduse slujitorilor și o însărcinare anume.

Pe stăpân nu-l interesa cine primise talanții cu o valoare mai mare sau cine îi primise pe cei cu o valoare mai mică. Și nici câți talanți primise fiecare. El a vrut să știe ce a făcut fiecare cu ce îi fusese încredințat.

Pavel spune astfel în 2 Corinteni 8:12: „Pentru că, dacă este bunăvoință, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce n-are.”

Stăpânul i-a lăudat pe primii doi slujitori, pentru că au fost credincioși în întrebuițarea talanților. Talanții lor s-au înmulțit prin folosire. Robul „viclean” nu a folosit talantul pe care stăpânul i l-a dat, prin urmare nu l-a înmulțit. Este un adevăr veșnic acela că „legea slujirii devine veriga de legătură ce ne leagă de Dumnezeu și de semenii noștri”. – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 326. Robul netrebnic a dat cu piciorul ocaziei de a sluji și, în cele din urmă, a pierdut abilitatea de a sluji.

Când ne folosim darurile încredințate de Dumnezeu pentru slava Numelui Său, acestea se vor înmulți și vor crește. Cum poți să descoperi care sunt darurile pe care ți le-a dat Dumnezeu? Cere-I lui Dumnezeu cu umilință să-ți arate domeniile în care dorește să slujești. În timp ce El îți impresionează mintea, tu implică-te. Darurile tale se vor dezvolta pe măsură ce le vei folosi și vei avea satisfacție în slujirea Lui.

Gândește-te la această parabolă și aplic-o în viața ta. Ce îți spune despre ceea ce faci cu ce ți-a încredințat Dumnezeu? (Nu uita: Tot ce ai este un dar de la Domnul.)

Înțelegerea corectă a învățăturii biblice despre darurile spirituale aduce unitate în biserică. Recunoașterea faptului că fiecare dintre noi este valoros și necesar ne unește. Fiecare membru al bisericii lui Isus este necesar în vederea împlinirii misiunii Sale și înzestrat pentru slujire.

„Fiecăruia îi este încredințată o lucrare de făcut pentru Domnul. Fiecăruia dintre slujitorii Săi îi sunt încredințate daruri speciale, sau talanți. «Unuia i-a dat cinci talanți, altuia, doi și altuia, unul: fiecăruia după puterea lui.» Fiecare dintre slujitori are un credit pentru care este responsabil, și diferitele credite sunt proporționale cu diferitele noastre capacități. În repartizarea darurilor, Dumnezeu nu a fost părtinitor. El a împărțit talanții potrivit cu puterea cunoscută a slujitorilor Săi și așteaptă să îi fie înapoiat un profit corespunzător.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 2, p. 282

Nu uita că darurile Duhului Sfânt sunt date pentru slava lui Dumnezeu și nu pentru propria slavă. Dumnezeu le împarte pentru înălțarea Numelui Său și înaintarea cauzei Sale.

Pentru studiu suplimentar: Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, capitolul „Talanții”.

Studiu la rând:

Proverbele 24–30

***Evanghelizare*, subcapitolul „Prezentarea reformei sănătății” („Prezentarea subiectului despre sănătate...”)**

1. Pe cine blestemă popoarele?

2. Cu ce anume sunt comparate cuvintele cleveitorului?

3. Cu ce este comparat bunul nume pentru un om?

4. Ce face copilul „lăsat de capul lui”?

5. Care este cea mai bună cale de a-i învăța pe bărbați și femei lipsa de valoare a lucrurilor lumești?

Text-cheie: 1 Corinteni 12:1-11.

Pasaje biblice în studiu: Romani 12:3-8; 1 Corinteni 12:12-22; Efeseni 4:7-16.

1. Privire generală

Mulți creștini își pun întrebări practice despre darurile Duhului: Ce sunt ele? Sunt rezervate doar pentru câțiva supercreștini? Sunt ele pentru fiecare creștin? Cum să-mi descopăr darurile spirituale? Care este scopul lor?

Darurile spirituale sunt strâns legate de lucrarea Duhului Sfânt. Motivul pentru care Scripturile le numesc „spirituale” este că ele sunt daruri, abilități sau talente pe care Duhul Sfânt le dă fiecărui credincios pentru slava lui Dumnezeu. Darurile spirituale nu ne sunt date de Duhul Sfânt pentru a ne slăvi pe noi înșine. Ele nu trebuie folosite cu scopul de a face paradă egoistă ca să arătăm cât de talentați suntem sau ca să atragem atenția asupra noastră. Dacă sunt înțelese corect, toate darurile Duhului Sfânt sunt date cu două scopuri esențiale: pentru a hrăni sau întări biserica, trupul lui Hristos, și pentru a împlini lucrarea Lui de a ajunge cu Evanghelia la oameni.

Darurile spirituale sunt date fiecărui credincios și au roluri diferite. În Hristos, fiecare are aceeași valoare, însă nu avem aceleași roluri sau aceleași daruri. Această diversitate a darurilor întărește biserica și dă putere mărturiei ei față de lume. Aceste diferențe constituie un punct forte, și nu o slăbiciune. Duhul Sfânt este Cel care alege ce daruri să împartă fiecărui credincios, pe baza trecutului, a culturii și a personalității fiecăruia și în lumina nevoilor bisericii. Duhul Sfânt știe cel mai bine ce daruri să împartă, care să aducă împlinire în slujba lui Hristos și cea mai mare binecuvântare în biserică și în lume.

II. Comentariu

În 1 Corinteni 12, apostolul Pavel începe astfel: „În ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință” (vers. 1). Subiectului despre darurile spirituale îi sunt dedicate capitolul 12 din 1 Corinteni, mare parte din Romani 12 și o secțiune amplă din Efeseni 4, pentru că o înțelegere adecvată a darurilor spirituale este vitală atât pentru hrănirea, cât și pentru creșterea bisericii.

Să răspundem mai întâi la unele întrebări referitoare la darurile spirituale. Ce sunt ele? Cum diferă de talentele naturale? Cine le primește? Cu ce scop sunt împărțite? Darurile spirituale sunt calități oferite prin putere divină de Duhul Sfânt în mod specific pentru zidirea trupului lui Hristos și pentru a-i ajuta pe credincioși să fie martori eficienți în lume.

Toate abilitățile noastre vin de la Dumnezeu, fie că suntem credincioși sau nu. Orice talent pe care îl avem este dat de El. Totuși, darurile spirituale sunt diferite

de talentele naturale în două aspecte distincte: pentru ce sunt folosite și unde. Talentele naturale pot fi folosite pentru propria glorie. Darurile spirituale sunt folosite doar pentru slava lui Dumnezeu. Talentele naturale sunt folosite deseori pentru promovarea poziției cuiva în lume. Darurile spirituale sunt folosite în mod neegoist pentru binecuvântarea și dezvoltarea bisericii lui Dumnezeu.

Darurile spirituale îi sunt promise fiecărui om care își încredințează viața lui Hristos. Apostolul Pavel afirmă: „Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte cum voiește” (1 Corinteni 12:11).

Când ne predăm viața lui Isus, Duhul Sfânt ne dă daruri în vederea mărturisirii și a slujirii. Cei neconvertiți pot să aibă anumite talente naturale. Când oamenii se convertesc, Duhul Sfânt deseori reorientează sau schimbă scopul acelor talente naturale pentru gloria lui Dumnezeu și înaintarea cauzei lui Hristos. Sunt și situații când Duhul Sfânt le împarte daruri aceluia care nu au avut sau nu și-au imaginat niciodată că ar putea avea acele daruri. Acum ei simt împlinire în folosirea darurilor pe care le-au descoperit pentru a-l sluji lui Hristos. Ca parte a trupului Său, ei se bucură să-și poată aduce contribuția la zidirea bisericii și să participe la lucrarea Sa.

Conform pasajului din 1 Corinteni 12:11, Duhul Sfânt dă daruri spirituale „fiecăruia în parte cum voiește”. Duhul Sfânt nu dă același dar fiecăruia, însă El îi dă daruri fiecărui credincios. Nu trece cu vederea niciun om. Fiecare credincios are parte de darurile Duhului. Ellen G. White subliniază astfel acest adevăr: „Fiecărei persoane i s-a încredințat un dar deosebit, sau un talent, care trebuie să fie folosit pentru înaintarea Împărăției Răscum্পăătorului.” – *Mărturii*, vol. 4, p. 618

Accentuați în grupă faptul că fiecărui membru i s-a dat un dar spiritual sau mai multe, prin lucrarea Duhului Sfânt. Dacă credem Cuvântul lui Dumnezeu, putem să-l mulțumim Domnului pentru darurile pe care ni le-a dat, să îl rugăm să ni le descopere și, când o va face, să le folosim spre slava Lui. Duhul Sfânt nu dă daruri doar câtorva aleși și nu-i neglijează, nici nu-i ocolește pe alții care pot părea mai puțin talentați. El dă darurile lui Dumnezeu fiecăruia în parte după cum dorește.

Duhul Sfânt alege darurile

Să presupunem că este ziua de naștere a unui prieten. Cine alege cadoul pe care i-l vei dăruia? Tu, bineînțeles. Îmi amintesc cum, copil fiind, îmi făceam o listă cu cadouri pentru ziua mea, însă, în cele din urmă, părinții erau cei care îmi alegeau cadoul. Alegerea lor era mult mai bună decât alegerea mea. Ei știau mai bine ce anume avea să-mi aducă mai multă bucurie decât ce credeam eu că putea să mă mulțumească.

Duhul Sfânt știe ce fel de daruri să dea fiecărui credincios, pentru ca Hristos să fie cât mai bine onorat în viața lui. În *Comentarii biblice AZȘ* citim: „Duhul Sfânt își împarte darurile Sale credincioșilor potrivit cunoașterii Sale despre capacitățile

și nevoile care există în experiența fiecărui individ. Nu este o decizie arbitrară, ci una întemeiată pe o cunoaștere și o înțelegere supreme.” – vol. 6, p. 722. Aceasta ar trebui să fie o mare sursă de încurajare pentru fiecare dintre noi. Avem asigurarea absolută nu doar că Duhul Sfânt ne dă daruri, ci și că acestea sunt exact cele de care avem nevoie pentru a fi cei mai eficienți martori pentru Hristos. Darurile pe care le ai sunt cele pe care Duhul Sfânt le-a considerat necesare pentru creșterea ta spirituală și pentru cauza lui Hristos.

Daruri diferite

Deși este un singur trup, biserica este alcătuită dintr-o varietate de membri care, cu toții, contribuie la realizarea aceluiași obiectiv – Hristos descoperit lumii prin mărturia ei. Scriindu-le membrilor bisericii din Roma, apostolul Pavel afirmă: „Tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos, dar fiecare în parte suntem mădulare unii altora. Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat, cine are darul prorociei să-l întrebuițeze după măsura credinței lui” (Romani 12:5,6). El dezvoltă acest gând în 1 Corinteni 12:12: „Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos.”

Sunt câteva lucruri care merită să fie subliniate în cadrul grupei când discutați analogia cu trupul lui Hristos. În corpul uman, fiecare parte are o funcție. Nu există organe inactive. Fiecare a fost așezat în corpul uman pentru a îndeplini un anumit rol și are funcția sa unică. Fiecare contribuie la bunăstarea generală a întregului corp. Biserica are nevoie de membri activi, care se angajează să contribuie la sănătatea generală a bisericii, care este trupul lui Hristos.

În 1 Corinteni 12, Romani 12 și Efeseni 4, Biblia ne oferă exemple de daruri pe care le dă Dumnezeu bisericii Sale. Printre acele daruri se numără și darul conducerii, darul de a fi apostol, proroc, învățător, evanghelist sau păstor, cum au avut cei care au cârmuit biserica lui Dumnezeu de-a lungul secolelor. Scopul acestor daruri ale conducerii este de a înlesni unitatea, de a susține creșterea spirituală și a-i înzestra pe membrii bisericii în vederea misiunii. Aceleași pasaje vorbesc și despre darurile referitoare la slujire, care le sunt date fiecărui credincios. Câteva exemple ar putea fi darul ospitalității, cel al generozității, darul ajutorării, al milei, darul credinței și cel al vindecării.

Multe dintre aceste daruri sunt calități ale unei inimi convertite. În umblarea noastră zilnică cu Hristos, toți trebuie să fim primitivi de oaspeți. Fiecare credincios este chemat să fie generos în modul lui de dăruire. Ajutorarea sau sprijinirea altora, ca și mila, fac parte din viața fiecărui creștin. Toți trebuie să găsim modalități prin care să le aducem binecuvântare altora și să le oferim harul vindecător al lui Dumnezeu. Dacă aceste calități sunt răspunsul natural al inimii convertite și trebuie

să fie manifestate în viața tuturor credincioșilor, de ce sunt considerate daruri spirituale selectate de Duhul Sfânt și oferite unora și nu și altora?

Răspunsul este pur și simplu următorul: Deși toți credincioșii sunt chemați să manifeste un spirit ospitalier, nu orice credincios este chemat să slujească prin darul ospitalității. Deși toți suntem chemați să fim generoși, nu toți suntem chemați la o slujire în care generozitatea devine modul nostru de a lucra pentru Hristos. Convertirea aduce schimbări în viața noastră. Noi trebuie să manifestăm zilnic calitățile unei vieți asemenea vieții lui Hristos. Duhul Sfânt dezvoltă aceste calități și, pe măsură ce lucrează astfel, ele devin mijlocul de slujire în biserica lui Hristos. Uneori, El dă calități cu totul noi, ca daruri spirituale, pentru ca noi să ne descoperim rolul care aduce cea mai mare împlinire și care este cel mai folositor pentru biserică. După cum afirmă apostolul Pavel, acest lucru aduce „creșterea potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei” și „zidește în dragoste” (Efeseni 4:16).

III. Aplicație

Dacă Duhul Sfânt dă daruri spirituale tuturor credincioșilor pentru zidirea bisericii lui Dumnezeu și pentru mărturia ei în lume, cum ni le putem noi descoperi? Iată mai jos câțiva pași pe care îi poți împărtăși cu membrii grupei. Invită-i:

1. Să îi spună lui Dumnezeu că ei cred că au primit daruri spirituale și să-l ceară să li le descopere. Scriptura spune: „Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare” (Iacov 1:17). Dumnezeu, care dă darurile Sale prețioase fiecăruia dintre noi, ni le va descoperi prin Duhul Sfânt când îi cerem (Luca 11:13).

2. Să se sfătuiască cu liderii spirituali cu privire la modul în care Dumnezeu îi conduce și la domeniile de slujire în care ar putea fi de folos.

3. Să înceapă să folosească darurile care le-au fost descoperite de Dumnezeu. Scopul lor este slujirea. Când începem să folosim darurile pe care El ni le-a dat, ele se vor dezvolta, iar abilitățile ni se vor îmbunătăți. Noi nu primim darurile spirituale dezvoltate pe deplin. Pe măsură ce le folosim, noi devenim mai eficienți în slujirea noastră, iar darurile noastre se vor dezvolta. Ellen G. White afirmă acest lucru cu tărie: „Cel care se va preda cu totul lui Dumnezeu va fi călăuzit de mâna divină. Poate să fie un om simplu și, în aparență, neînvestrat cu daruri; totuși, dacă ascultă de înștiințarea voinței lui Dumnezeu cu inimă iubitoare și încrezătoare, puterile lui vor fi curățite, înnobilate, înviorate și însușirile lui se vor înmulți.” – *Faptele apostolilor*, p. 283

Când folosim darurile pe care Dumnezeu ni le-a dat, vom descoperi bucurie, satisfacție și eficiență în slujirea noastră pentru Hristos. Ceilalți vor confirma că suntem înzestrați pentru a sluji într-un anumit domeniu, iar biserica va fi binecuvântată.